

28 grudnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

8010, 9/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 4300.

Kl. 45 ~~b~~¹⁹.

Peter Hallstein
(Fechenheim, Niemcy).

45 b, 9/04

Sadzarka do ziemniaków.

Zgłoszono 21 października 1922 r.

Udzielono 24 lutego 1926 r.

Gospodarstwo rolne potrzebuje dobrej sadzarki do ziemniaków, bo to powoduje oszczędność zwierząt pociągowych, sił roboczych, czasu i pieniędzy. Istniejące sadzarki do ziemniaków nie są jednak jeszcze doskonałe. Oprócz innych wad mają i tę, że chwytają bardzo niepewnie sadzonki, wskutek czego wiele miejsc zostaje nieobsianych. Często też zabierają naraz więcej ziemniaków, co powoduje niepotrzebny rozchód nasion. Wszystkie istniejące maszyny do sadzenia ziemniaków posiadają w części wyrzucającej nasiona części ruchome lub łańcuchy, które działają niepewnie lub pękają co powoduje często uszkodzenie i kosztowne naprawy. Te wady usuwa niniejszy wynalazek.

Polega on na tem, że przymocowany do bębna sadzącego chwytak zabiera ziemnia-

ki ze zbiornika doprowadzane do chwytaka zapomocą korytka i opuszcza je do wydrążenia w bębnie zwężających się ku dołowi i służących do umieszczenia tylko jednego ziemniaka; zbyteczne ziemniaki wypadają bocznym otworem i dostają się zpowrotem do zbiornika.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 jest widokiem bocznym, częściowo w przekroju,

fig. 2 jest widokiem zgóry na maszynę po odjęciu części sadzącej,

fig. 3 jest widokiem zgóry na część sadzącą,

fig. 4 — widokiem zgóry na komorę,

fig. 5 jest widokiem bocznym rusztu odbiorczego w przekroju.

Ziemniaki znajdują się w zbiorniku a,

z którego ~~ciężką~~ warstwą przechodzą na blachę *b*, która jest nachylona do koła sadzącego *g*, a także posiada wyżłobienie pośrodku tak, że ziemniaki z pewnością dostają się do miejsca chwytowego *d*. W tem miejscu blacha *b* dzieli się na dwie blachy zwrotne, które skośnie się wznoszą po obu stronach koła sadzącego *g* i służą do odprowadzania zpowrotem do zbiornika ziemniaków nadliczbowych, które spadają z koła sadzącego *g*. Miejsce chwytowe *d* tworzy komorę z dwu blach *a*, które są umocowane pod blachami zwrotnymi *c* i z rusztu, który jest tak ukształtowany, że w miejscu uchwytu może leżeć tylko jeden ziemniak, podnoszony przez chwytaki *f*. Od góry komora *d* jest zamknięta skośnie wchodzącem kołem sadzącem *g* tak, że w miejscu uchwytu *d* dwa ziemniaki także nie mogą leżeć jeden na drugim. Komora *h* jest utworzona z żelaznego pręta, który umieszczony jest niżej bocznych części trójkątnych *k* tak, że te ostatnie wraz z prętem tworzą zagłębienie, w którym mały ziemniak leży niżej, wielki wyżej, lecz nigdy 2 ziemniaki nie mogą leżeć obok siebie lub jeden na drugim. To nowe urządzenie zapewnia zabieranie ziemniaków po jednym, które są trzymane mocno w komorze *h*, bo są uchwycone z dwu stron, więc nie mogą się usuwać na stronę. Z tyłu zamykają drogę następujące ziemniaki, z przodu zaś ziemniak opiera się o koło sadzące *g*, które go skośnie nakrywa, czyli obwód koła sadzącego *g* zakrywa boczne części *k*. Gdy chwytaki *f* zabrały i podniosły ziemniaki, to przy dalszym obrocie koła sadzącego ziemniaki wpadają do wydrążenia *f*. Przy większych sadzonkach chwytaki

f mogą nie napotkać ziemniaka w miejscu uchwytu, czyli na końcu *s* komory chwytowej *d*, to z pewnością znajdą sadzonki u jej wejścia *f*, przyczem ziemniaki zostaną zabrane. Może się zdarzyć, że zostanie zabrany o jeden więcej ziemniak, to jednak nie jest wadą, bo kubek *l* ma taki kształt, że mieści się w nim tylko jeden ziemniak, natomiast zbyteczne ziemniaki wypadają bocznym otworem *m* i po blasze zwrotnej *c* staczają się zpowrotem do miejsca odbiorczego *d*. Wejście do kubka *l* zwęża się ku dołowi tak, że gdy wtaczają się do kubka dwa ziemniaki, to jeden z nich musi się usunąć nabok przez otwór *m*; jeżeli zaś większa ilość ziemniaków dostanie się do kubka *l*, to tylko jeden ziemniak zajmuje miejsce na dnie *p* kubka, a następnie ziemniaki nie znajdując żadnego oparcia, wyskakują bocznym otworem *m* i staczają się po blasze zwrotnej *c* do miejsca odbiorczego.

Zastrzeżenie patentowe.

Sadzarka do ziemniaków, znamieną tem, że posiada przymocowane do obracającego się bębna chwytaki (*f*), zabierające sadzonki ziemniaków z korytką (*g*) i wrzucające je do wydrążenia w bębnie (*d*), zwężających się ku dołowi, w których mieści się tylko po jednym ziemniaku, zbyteczne zaś ziemniaki wypadają przez boczny otwór (*m*) i wracają do zbiornika (*a*).

Peter Hallstein,
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

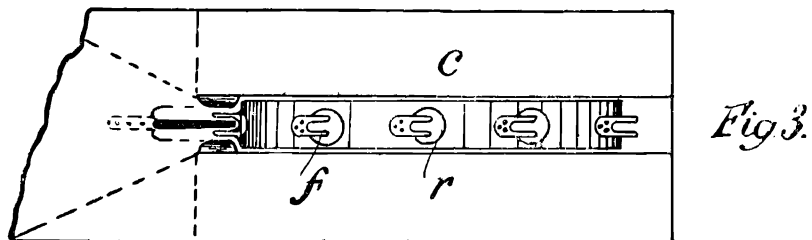
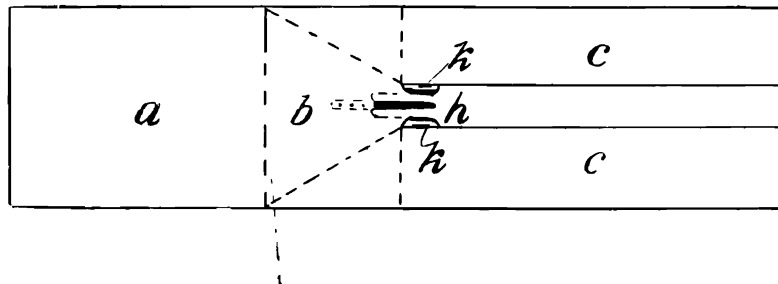
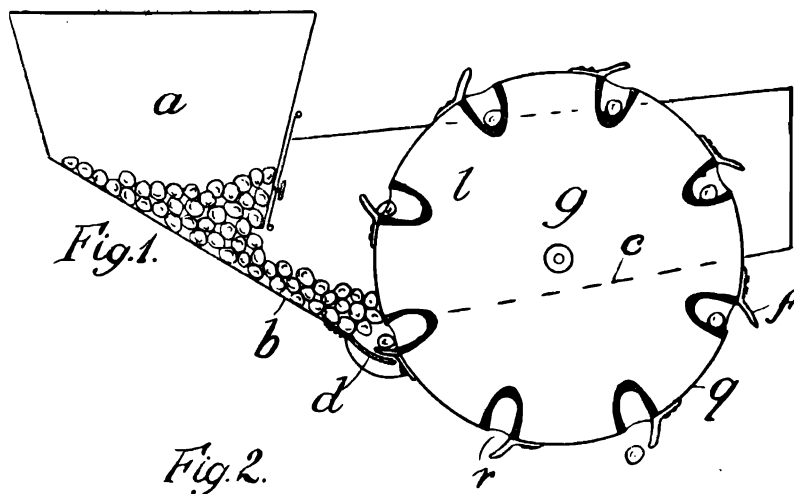

Fig. 4.

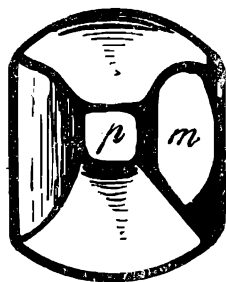

Fig. 5.

